

ה"ת 9656/12/14 - סיני גל רובס נגד משטרת ישראל-תחנת כרמיאל

בית משפט השלום בעכו

ה"ת 9656-12-14 רובס נ' משטרת ישראל-תחנת כרמיאל 10 ינואר 2015

בפני מבקש	כב' השופטת ג'ני טנוס
נגד משיבה	סיני גל רובס
	ע"י עו"ד ויסגרבר חיה
	משטרת ישראל-תחנת כרמיאל
	ע"י מפקח עו"ד יעקב לוי

החלטה

1. המבקש הגיש בקשה להחזרת פריטים שונים שנתפסו בעסקו על ידי המשיבה ביום 20.11.14.

התפוסים כוללים כונני מחשב, DVR, סכום כסף בסך 2,160 ₪, שני פלאפונים, שתי מצלמות, מסך טלוויזיה ושלט בקרה (להלן - "התפוסים" או "הרכוש").

נתוני רקע ועיקר טענות הצדדים:

2. אין מחלוקת, כי בתאריך 20.11.14 פשטו שוטרים על בית עסק ברח' קק"ל 98/2 בכרמיאל ובעקבות חיפוש שערכו במקום תפסו את הרכוש הנ"ל.

3. המבקש טען בבקשתו, כי בכתובת הנ"ל הוא מנהל עסק של 'קפה אינטרנט' המספק ללקוחותיו שירותי גלישה באינטרנט. ויובהר, כי על אף שהמבקש טען בבקשתו כי העסק מצוי ברח' קק"ל 95/2, הרי שהכתובת הנכונה, גם מתוך דבריו במשטרה וגם לפי יתר המסמכים שבתיק החקירה, היא קק"ל 98/2, כפי שצוין לעיל.

במסגרת בקשתו מלין המבקש על עצם ביצוע החיפוש ותפיסת הרכוש, האופן בו בוצע החיפוש, והמחדלים שאירעו לדידו במהלך החיפוש ולאחר התפיסה.

4. המשיבה הגישה תגובה מטעמה ובה טענה כי החיפוש והתפיסה של הרכוש נעשו כדין לנוכח החשד המבוסס שנוצר אצל השוטרים כי במקום מתנהל עסק של משחקים אסורים. ב"כ המשיבה טען בתגובתו ובדין אשר התקיים לפניו, כי הוא מתנגד להחזרת התפוסים, הן משום שהחקירה טרם הסתיימה, והן בשל כוונת המשיבה לעתור לחילוטם בבוא היום במסגרת הליך פלילי. ב"כ המשיבה הוסיף, כי המבקש לא הראה ולא הוכיח את זיקתו לרכוש התפוס ודי בכך כדי לדחות את בקשתו.

לגופו של עניין נטען, כי המשיבה פעלה כדין בכל הקשור למהלך החיפוש והתפיסה, ואף החזירה שני הפלאפונים לפני הגשת הבקשה.

דין והכרעה:

5. אפתח את הדיון בכך, שאכן קיימת אי בהירות באשר לזיקה של המבקש לתפוסים, וזאת לנוכח אמירותיו של האחרון בחקירתו במשטרה כאשר הכחיש כי הוא בעל העסק והכחיש כי הוא הבעלים והמחזיק בתפוסים. על אף זאת, אני מוצאת כי קיימת זיקה מסוימת של המבקש לתפוסים במידה שאינה מצדיקה סילוק הבקשה על הסף, וזאת לאור דברים אחרים שהוא מסר באותה חקירה כאשר אישר כי הוא הבעלים של התפוסים.

כך או כך, אני מוצאת כי המחלוקת באשר לזיקה של המבקש לתפוסים איננה שיקול מכריע לצורך הדיון בבקשה, שכן גם אלמלא מחלוקת זו דין הבקשה להידחות לגופה מהנימוקים שאציין להלן.

להקלת הדיון אעמוד על כל אחד מנושאי המחלוקת בנפרד.

חוקיות החיפוש:

6. אין חולק, כי החיפוש בבית העסק ותפיסת הרכוש נעשו שלא עפ"י צו חיפוש, ודווקא בשל כך טוען המבקש כי החיפוש היה שלא כדין. בהקשר זה, המבקש הפנה להוראות סעיף 25 **לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (נוסח חדש), תשכ"ט-1969** (להלן - "הפסד"פ") אשר קובע כדלקמן:

"שוטר רשאי, בלא צו חיפוש, להיכנס ולחפש בכל בית או מקום אם:

1. יש לשוטר יסוד סביר להניח שמבצעים שם פשע או שפשע בוצע שם זה מקרוב.

2. תופס הבית או המקום פונה לעזרת המשטרה.

3. אדם המצוי שם פונה לעזרת המשטרה ויש יסוד להניח שמבוצעת שם עבירה.

4. השוטר רודף אחרי אדם המתחמק ממעצר או נמלט ממשמורת חוקית".

לטענת המבקש, החלופה היחידה מבין החלופות שבסעיף 25 שעשויה להיות רלוונטית לענייננו, היא החלופה שבסעיף 1 לעיל בדבר קיומו של יסוד סביר להנחה כי במקום מתבצע פשע. אלא שבמקרה דנן, כל העבירות שעניינן משחקים אסורים בחוק העונשין, הן עבירות שהעונש המקסימלי העומד לצדן הוא 3 שנות מאסר, קרי עבירות מסוג עוון, ולכן החלופה שבסעיף 1 אינה יכולה להכשיר את פעולת החיפוש שנעשתה בבית העסק משום שלא מדובר בפשע, ומכאן שהחיפוש והתפיסה נעשו שלא כדין.

7. טענה זו דינה להידחות לאור ההסדר הספציפי שהמחוקק קבע בסעיף 235(א) **לחוק העונשין, תשל"ז-1977** ובגדרו הוסמך שוטר אשר היה לו יסוד סביר להניח כי כלים או מכשירים שימשו לעריכתם של משחקים אסורים לתפוס מכשירים אלה, וכן לתפוס כספים או כל דבר אחר שנתקבלו כתוצאה מארגון המשחק, וזו לשון סעיף 235(א):

"היה לשוטר יסוד סביר להניח, כי כלים או מכשירים, כרטיסים או כל דבר אחר, שימשו לארגונם או לעריכתם של משחק, הגרלה או הימור אסורים, רשאי הוא לתפוס, ורשאי הוא לתפוס כספים, או דבר אחר, שהיה לו יסוד סביר להניח שנתקבלו כתוצאה מארגון המשחק, ההגרלה או ההימור האסורים או מעריכתם".

מתוך תיק החקירה עולה באופן ברור, כי החיפוש נעשה בעקבות כך שהשוטרים גילו וראו במו עיניהם הכיכוד מתבצעת פעילות אסורה במקום, המתבטאת בקיום פעילות של משחקים אסורים.

יוצא אפוא, כי די בעובדה שלשוטרים אשר נכנסו למקום היה יסוד סביר להניח כי מתנהלים משחקים אסורים באמצעות המחשבים - והיסוד הסביר אכן מתקיים במקרה דנן - כדי להכשיר את התפיסה ללא צו חיפוש, אף שלא מדובר בעבירות מסוג פשע.

האם מדובר במשחקים אסורים?

8. טענה אחרת שהמבקש מעלה נוגעת לעצם קיומו של יסוד סביר להנחה, כי התפוסים אכן שימשו לארגונם או עריכתם של משחקים אסורים.

טענה זו דינה להידחות. תיק החקירה מגלה תשתית ראייתית ברמה גבוהה, הרבה מעבר לחשד סביר, בדבר עריכתם של משחקים אסורים בבית העסק, שכוללת בין השאר הודעות שנגבו משני שחקנים אשר נכחו במקום ועוכבו לחקירה במשטרה. שחקנים אלה אישרו בהודעות שנגבו מהם, כי שיחקו במשחקי מזל אסורים תמורת תשלום. כמו כן, אבקש להפנות לדו"חות הפעולה של השוטרים, ולדו"ח ספציפי של שוטר שהינו גם נאמן מחשבים אשר התרשם במו עיניו מקיום המשחקים האסורים בזמן אמת.

9. ויודגש, תיק החקירה כולל חומר נוסף ברמה של ראיות לכאורה, ואף מעבר לכך, המבסס את טענת המשיבה בדבר ניהול עסק של משחקים אסורים במקום, אך מפאת העובדה כי החקירה טרם הסתיימה

לא ראיתי לנכון לפרט מהות הראיות מעבר למה שצוין לעיל.

לפיכך ברור, שהמבחן בדבר התגבשותו של יסוד סביר לגבי קיומם של משחקים אסורים אכן התקיים בקרב השוטרים אשר נכנסו למקום. ומכאן, שבדין נהגה המשיבה עת עשתה שימוש בסמכותה מכוח הסעיף הנ"ל ותפסה את הרכוש.

ביצוע חיפוש ללא עדים:

10. טענה נוספת שהמבקש מעלה בבקשתו מתייחסת לביצוע החיפוש על ידי השוטרים שלא בנוכחות שני עדים שאינם שוטרים, תוך הפרת סעיף 26 לפסד"פ אשר קובע כי:

"חיפוש, בין על פי צו ובין שלא על פי צו, ייערך בפני שני עדים שאינם שוטרים...".

גם טענה זו דינה להידחות.

מדו"ח החיפוש עולה, כי החיפוש והתפיסה נעשו בנוכחות הגב' הדסה שבתאי ברמן שאף חתומה על הדו"ח, ולגביה קיים חומר חקירה המגלה מעורבות אקטיבית שלה בניהול העסק.

יוצא אפוא, כי בניגוד לטענת המבקש בדבר עריכת החיפוש ללא עדים כלל, מתברר כי החיפוש נעשה בנוכחות עדה אחת בעלת זיקה מובהקת למקום.

11. כמובן, שנוכחותה של עדה אחת בלבד אין בה לענות על הצורך הקבוע בסעי' 26 לפסד"פ בדבר נוכחותם של שני עדים שאינם שוטרים, ברם אין זה השלב לברר משמעותו והשלכותיו של הפגם.

החזקה במחשבים ללא צו לאחר חלוף 48 שעות מהתפיסה:

12. עוד טענה שהמבקש מעלה בבקשתו, נוגעת להעדר הסמכות להמשיך ולהחזיק במחשבים המשמשים את בית העסק לאור זאת שלא הוצא צו בית משפט המאפשר למשיבה להמשיך ולהחזיק בהם מעבר לתקופה של 48 שעות מעת התפיסה, כמצוות סעיף 32(ב) לפסד"פ, אשר קובע כדלקמן:

"על אף הוראות פרק זה, לא יתפס מחשב או דבר המגלם חומר מחשב, אם הוא נמצא בשימוש של מוסד כהגדרתו בסעיף 35 לפקודת הראיות (נוסח חדש), תשל"א - 1971, אלא עפ"י צו של בית משפט; צו שניתן שלא במעמד המחזיק במחשב או בדבר המגלם חומר מחשב, יינתן לתקופה שאינה עולה על 48 שעות; לעניין זה לא יובאו שבתות ומועדים במניין השעות; בית משפט רשאי להאריך את

הצו לאחר שניתנה למחזיק הזדמנות להשמיע טענותיו".

13. בטרם אדון בטענה לגופה אבקש לציין, שבכל הקשור לחדירה למחשבים נשוא הדיון והחיפוש בהם, הדבר נעשה לפי צו בית משפט שניתן ביום 30.11.14 ובו נקבע שהחיפוש ייערך שלא בפני עדים מחשש לחשיפת שיטות ואמצעי בדיקה בתנאי מעבדה.

14. טענתו הנ"ל של המבקש, כמו קודמותיה, דינה להידחות והטעם לכך הוא כפול. ראשית, משום שהמחוקק לא ראה לנכון לכלול את הסייג המופיע בסעיף 32(ב) לפסד"פ, בקשר למגבלת הזמן, בסעיף 235 לחוק העונשין עליו נסמכת המשיבה לצורך המשך התפיסה של הרכוש. לפיכך, אין להחיל את הסייג שבסעיף 32(ב) לפסד"פ על מקרה שבו התפיסה בוצעה מכוח סעיף 235 לחוק העונשין.

15. שנית, המבקש לא טען וממילא לא הוכיח, כי בית העסק שלו עונה על הגדרת 'מוסד' לפי סעיף 35 לפקודת הראיות, מהסיבה שאין המדובר בעסק המנוהל ברישיון - ועל כך כנראה שאין חולק.

ומכאן, שאין לומר כי המחשבים או חלקי המחשב שנתפסו אצל המבקש הם כאלה המשמשים 'מוסד'.

16. למעלה מכך, התכלית שעומדת בבסיס ההתניה שבסעיף 32(ב) לפסד"פ נועדה כדי למנוע השבתת הפעילות השוטפת של העסק בכל הקשור, למשל, ליומני עבודה, המלאי העסקי ומעריך הנהלת החשבונות. ואולם, ברור שההתניה לא נועדה כדי להכשיר או כדי לאפשר המשך ביצוען של עבירות באמצעות המחשבים, כגון לשם המשך הפעלתם לצורך עריכת משחקים אסורים. לעניין זה אפנה לע"פ (ב"ש) 20223/04 **מדינת ישראל נ' שמיר יונתן** (ליד הפסקה 5, החלטה מיום 18.4.04), שם נקבע כי:

"הוראת סעיף 32(ב) נועדה כדי למנוע פגיעה בתפעולם השוטף של העסקים, עד כמה שהדבר ניתן. משמע, כי אותם מחשבים המנהלים את רישומי הפעילות השוטפת של העסק כגון: מערך הנהלת החשבונות, יומני עבודה, או מידע אחר על פעילות העסק, הם ורק הם יזכו להיכנס לגדר הוראת סעיף 32(ב) לחוק. בכל מחשב אחר המצוי בבית עסק, בין אם נועד לתת שירותי אינטרנט לקהל לקוחות ובין אם מוחזק כמלאי עסקי של העסק, לא יזכה לחסות תחת המטריה של סעיף 32(ב). יפים הדברים שבעתיים כאשר מדובר במכונות מזל אשר הפשילו את מדיהן המיכניים ולבשו כסות דיגיטלית, "כשרה" לכאורה, בדמות מחשב. מכונות מזל אלו, אשר לבשו כסות דיגיטלית, לא יוכלו לחסות תחת הוראת סעיף 32(ב) לפקודה".

בעמדה דומה החזיק גם בית המשפט המחוזי בחיפה בתיק ב"ש (חי') 3707/01 **גודייב אמלטי נ' מדימת ישראל** (החלטה מיום 8.8.01), ותיק ע"ח 51143-05-11 **סימון נ' משטרת ישראל** (החלטה מיום 11.6.11). ערעור בגלגול שלישי לבית המשפט העליון נדחה ביום 22.6.11 בתיק בש"פ (4482/11).

17. מאחר שלא נטען, וממילא לא הוכח כי במחשבים שמור מידע הדרוש למבקש לשם ניהול 'העסק', ובזמן שקיימות ראיות לכאורה לכך כי המחשבים שימשו לניהול משחקים אסורים, לא מצאתי כי נפל פגם בהתנהלות המשיבה משלא ביקשה להאריך את ההחזקה בתפוסים בחלוף 48 שעות מתפיסתם.

דיון באפשרות החזרת הרכוש כנגד חלופה:

18. במסגרת בקשתו עתר המבקש, כטענה חלופית, להשיב את התפוסים כנגד חלופה עליה יורה בית המשפט.

מאחר שהחקירה טרם הסתיימה, ומנגד הצטבר עד עתה חומר חקירה מוצק בדבר ניהול עסק ללא רישיון לשם עריכת משחקים אסורים, לא מצאתי לנכון להורות על שחרור התפוסים, כולם או חלקם, בתנאים.

אחרית דבר:

19. על יסוד כל המפורט לעיל, אני מורה על דחיית הבקשה על כל חלקיה.

20. נציג מטעם המשיבה מוזמן לפנות למזכירות על מנת לקבל בחוזר את תיק החקירה.

המזכירות תמציא לצדדים העתקים מההחלטה בפקס ובדואר.

ניתנה היום, י"ט טבת תשע"ה, 10 ינואר 2015, בהעדר הצדדים.